

Za jedničky do Londýna aneb Gymnázium Hladnov na návštěvě královské Anglie

MARTINA BASEGGIO

Jazykové zájezdy pro žáky nejsou žádnou zvláštností, naopak se staly součástí výuky, ale zájezd žáků Gymnázia Hladnov byl z mnoha důvodů výjimečný.

Gymnázium Hladnov v letošním roce vyhrálo, jako jediná střední škola v ČR, velmi

prestižní ocenění, Evropskou jazykovou cenu Label, která se uděluje školám za aktivitu v mezinárodních projektech. Z finanční odměny spojené s touto cenou škola zorganizovala motivační zájezd pro žáky do Velké Británie. Kritéria výběru byla jasná: výborný prospěch, pozitivní přístup ke vzdělání, píle, zodpovědnost a reprezentace školy v soutěžích.

A tak se stalo, že 15 žáků prvních až třetích ročníků mohlo 11. dubna nasednout do autobusu a vydat se na týdenní poznávací zájezd do Londýna.

Program zájezdu byl bohatý, navštívili jsme známá místa v Londýně, jako Trafalgar Square, Piccadilly Circus, pevnost Tower, ale také univerzitní město Oxford. Zjistili jsme, že se v Londýně mluví opravdu anglicky, že slovíčka se neučíme jen na písničku, že v parcích žijí drzé veverky, že královna bydlí v Buckingham

Snímky: archiv školy

Palace a mnoho jiného. Prostě jsme si pobyt všichni užili a žáci byli odměněni za úsilí, které vkládají do studia nejen ja-

zyků. Pevně věříme, že se z takových zájezdů stane tradice, protože zajet si za odměnou do Londýna není vůbec špatné!!!

1000837234_R
137.0 x 272.0 mm
Telefónica O2 Czech Republic a/1600179552
1000837234_R

Do obchodu půjdeme, i kdyby na chleba nebylo aneb Jak to vidí nevidomý

MARTIN ADÁMEK

Před pár dny Ostrava zažila další slávu. Své brány konečně otevřelo nové nákupní centrum Karolina a nedočkaví nákupčtí občané ho vzali útokem. Parkoviště bylo během chvíle beznadějně zaplněno a Karolina praskala ve švech. Když jsem pak během dne každou hodinu ve zpravodajství poslouchal aktuální informace o dění mezi regály, rozhodl jsem se, že si neodpustím své myšlenky svěřit papíru.

Nejprve si kladu otázku: Kolik nákupních center nám v Ostravě ještě vyroste? Na prstech jedné ruky je spočítat nemůžeme. V současnosti už však k součtu nestačí ani prsty rukou obou. Některá centra jsou si přitom tak blízko, že by stál za zvážení projekt, jenž by realizoval jejich propojení pomocí jakýchsi koridorů. Občan by tak při pářsetmetrovém přechodu z jednoho centra do druhého mohl vstřebávat čerstvě získané poznatky a zážitky, a zároveň se připravovat na příliv další laviny cenových nabídek a bezpočtu zboží. Takovito občané samozřejmě obchodníkům dělají radost a nelze se divit, že hypermarkety a supermarketům nám zde rostou jako houby po dešti. Pokud se v Ostravě ještě vůbec vyskytuje nějaká větší plocha zeleně, měl by si jí občan užít co nejvíce, protože prostranství tohoto druhu jsou – k naší škodě – velmi nedostatkovým zbožím. Můžeme si být takřka jisti, že i na jeho místě zanedlouho vyroste další nákupní megakomplex.

Na druhé straně mě ale napadá otázka, nakolik to mým spoluobčanům vlastně vadí. O tom, že odpůrci těchto staveb, volající po zachování alespoň nepatrného kousku travnatého porostu, zde ještě existují, netřeba pochybovat. Mám však obavy, že jich je čím dál méně a při snaze zabránit otevření dalšího nákupního ráje by byli davem nedočkavců během vteřiny převálcováni.

Většina času stráveného v nákupních centrech se tak stává jakousi českou doménou. Ačkoliv naše současná sociální situace není zrovna ideální a do kapsy máme čím dál hlouběji, návštěvnosti nákupních center se to nijak nedotýká. Dalo by se tvrdit, že svým způsobem tak posíláme vodu na „mlejn“ ministru Kalouskovi. Ten totiž pak s klidným svědomím může prohlásit, že český občan se přece vůbec nemá špatně a nemá si na co stěžovat. Politiku ale raději nechme stranou...

Na druhé straně mě napadá, že nákup nemusí být vždy tou hlavní prioritou při návštěvě takového centra. Rada lidí se na toto místo vydává jen na procházky a vystavené zboží jim stačí pouze si prohlédnout. Neodpustím si ale poznámku, že právě díky současné sociální situaci jim leckdy ani nic jiného nezbyvá. Ovšem i přesto se na nákupní turistiku tohoto typu vydává čím dál více lidí, a nezdá se, že jsou to dokonce celé rodiny. V sobotu dopoledne se všichni

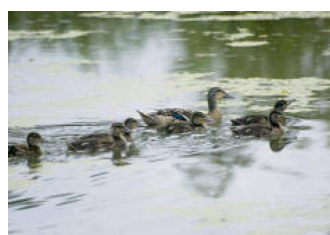
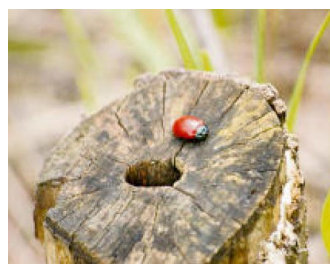
sbalí a vyrazí na výlet. Poté, co projdou bezpočet uliček a butiků, jim docela vytráví, a proto si dopřejí oběd v některém z rychlých občerstvení či bufetů, o které v hypermarketech není nouze. Doplní energii a v shopping turistice mohou pokračovat. Jakmile zjistí, že v daném obchodáku již vyčerpali všechny možné trasy, přesunou se do dalšího. Je přece nedaleko, tak proč toho nevyužít? Tam si pak dopřejí už pouze káfičko, dítka dostane zmrzlinu, a ke spokojenosti tak prakticky nikomu nic nechybí. Poté se odeberou pomalu k autu a příjemně znavení vyrazí zpět domů. Večer u televize zhodnotí, že sobotní den se obzvláště vyvedl a nebylo by špatné si to příští sobotu zopakovat.

A věřte, že tohle je skutečně realita! Přesně takový sobotní program totiž nadšené popisovala v trolejbusu mladá maminka své kamarádce. A když si mnohdy člověk prohlédne korzující dav, rázem zjistí, že takových maminek je celá řada, maminky s kočárky nevyjímaje. Nenastala však někde nějaká chyba? Nebyl by den strávený mimo Ostravu přece jen o něco příjemnější? Do Šilheřovic to je co by kamenem dohodil a procházka v tamním zámeckém parku určitě také není zahození! A ti zdatnější, kteří už mají mezi regály něco nachozeno, by si mohli troufnout třeba i na výlet do Beskyd. Opak je ovšem pravda. Atmosféra v hypermarketech má zřejmě své kouzlo, které nikde jinde nenajdete a kterému člověk snadno podléhá. Jedná se pravděpodobně o jakousi daň doby, kdy se z nás stává konzumní společnost lidí, kterému ke štěstí stačí opravdu málo.

Vzpomínám si, co se v Ostravě dělo před pár lety, když tehdejší nákupní centrum Carrefour vypsalo slevy. Ve městě zkolabovala doprava, MHD mělo mnohaminutové prodlevy a ke Carrefouru směřovaly davy lidí. Letecké záběry pak nabízely pohled na nekonečné fronty aut, která na místo směřovala ze všech stran. Záběry tehdy obletěly celou republiku a nelze vyložit, že zavítaly i do ciziny. Není to divné! Vždyť to se hned tak nevidí! Ačkoli se rozhodně nejedná o reklamu, o kterou bychom stáli, je to bohužel reálný pohled na současnou společnost. Pokud budu mluvit za sebe, bez vizičky tohoto typu bych se rozhodně obešel. Nadpis článku – myslím – svým způsobem vystihuje zcela vše.

Autorem článku je student prvního ročníku Ostravské univerzity v Ostravě Martin Adámek, který v průběhu svého studia absoluuje také disciplíny cíleně vytvořené pro studenty se specifickými vzdělávacími potřebami. Ty byly vytvořeny v rámci projektu ESF – Operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost – Kompetence absolventů OU zaměřené na rovnost příležitostí na trhu práce, CZ.1.07/2.2.00/15.0456.

VAŠÍM OBJEKTIVEM

PŘÍRODA OSTRAVSKA.

Snímky: František Baláček

KONTAKT

reporter.ostravsky@denik.cz
Moravskoslezský deník
U nás doma, Mlýnská 10
702 00 Moravská Ostrava
Tel.: 602 530 166

Stranu připravila
Hana Porebská

ZNÁTE OSTRAVU?

Poznáte, kde Miroslav Kucej vyfotografoval tento objekt? Co o něm blíže víte?

Vylosovaný výherce správné odpovědi získá knížku z nakladatelství Alpress, s. r. o. (www.alpress.cz).

